

РЕШЕНИЕ

№ 6603

гр. София, 25.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 28.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **8990** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 256 във вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано по искане на К. К. Г. от [населено място] чрез адв. П.-М. Б. Б. /АК-В./ със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 9 срещу неоснователно бездействие на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) към Министерство на вътрешните работи, изразяващо се в неизвършването на вярно, точно и коректно посочване на статуса на две отменени от съда ЗППАМ в АИС-АНД.

В жалбата се сочи, че е изчерпан предвиденият извънсъдебен ред за разрешаване на спора, като на 15.05.2024г. жалбоподателят е отправил заявление до директора на СДВР с вх.№513000-36966/16.05.2024г. за корекция на неверни данни, поддържани в АИС-АНД, в т.нар. справка/картон на водача, като административният орган продължавал да поддържа неверни данни по отношение на два броя ЗППАМ, които са отменени с влезли в сила съдебни решения, постановени от АССГ, както следва: позиция №3-ЗППАМ №21-4332-002542/05.04.2021г, отменена от АССГ с Решение №3164 по адм.д.№949/2022г и позиция №4-ЗППАМ №21-4332-003829/09.06.2021г, отменена с Решение №6048 по адм.д.№5873/2021г. Счита бездействието на ответника за незаконосъобразно, в противоречие с материалноправни норми и с целта на закона. Моли съда да задължи ответника за извърши дължимите фактически действия и претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. А., преупълномощена от адв.Б. и отново посочва, че иска да бъдат извършени фактическите действия по вписване на отменените ПАМ в системата АИС.

Ответникът, началник на отдел „Пътна полиция“ -СДВР, в с.з. не се явява и не се представлява. От същия е постъпило становище по спора, в което развива съображения, че статусът на ЗППАМ № 21-4332-002542/05.04.2021 г. е с правилно отразен статус в системите на ОПП-СДВР, а относно ЗППАМ № 1406/21-4332-003829/09.06.2021 г. административният орган не е получил съдебно решение, с което същата да е отменена. Не претендира разноски.

След преценка на доказателствата по делото от фактическа страна, съдът намира следното:

На 05.04.2021 г. срещу жалбоподателя К. К. Г. е издадена ЗППАМ № 21-4332-002542/05.04.2021 г. по чл.171, т.2, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с която на К. К. Г. за нарушение на чл.105, ал.1 от ЗДвП, е наложена ПАМ – временно спиране на МПС от движение– лек автомобил „Ф. Поло“ с рег. [рег.номер на МПС] и на основание чл.172, ал.2, т.3 от ЗДвП е отнето свидетелството за регистрация на МПС до отстраняване на нередността. Същата е обжалвана по съдебен ред, като с Решение № 3164/ 10.05.2022 г. по дело № 949/2022 г. АССГ, трето отделение 7 състав, процесната заповед е отменена.

На 09.06.2021 г. срещу жалбоподателя К. К. Г. е издадена ЗППАМ № 1406 / 09.06.2021 г. по чл.171, т.2, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от младши автоконтрольор А. И. Н. в 02 група, 2 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на К. К. Г. за нарушение на чл.105, ал.1 от ЗДвП, е наложена ПАМ – временно спиране на МПС от движение – лек автомобил „Ф. Поло“ с рег. [рег.номер на МПС] и на основание чл.172, ал.2, т.3 от ЗДвП е отнето свидетелството за регистрация на МПС до отстраняване на нередността. Същата е обжалвана по съдебен ред, като с Решение № 6048/25.10.2021 г. по дело № 5873/2021 г. АССГ, трето отделение 55 състав, процесната заповед е отменена.

На 15.05.2024 г. жалбоподателят К. К. Г. е отправил заявление до директора на СДВР с вх. № 513000-36966/16.05.2024 г. за корекция на неверни данни в системата АИС-АНД по отношение на процесните 2 бр. ЗППАМ, които макар окончателно отменени с влезли в сила съдебни решения, не са отчетени в системата АИС-АНД като такива.

На 12.09.2024г жалбоподателят депозира искане с вх.№26303 от 12.09.2024г по описа на АССГ за осъждане ответната страна да извърши дължимите фактически действия по вярно, точно и коректно посочване на статуса на две отменени от съда ЗППАМ в АИС-АНД с правно основание чл.256 от АПК.

На 11.11.2024г от страна на началник сектор при отдел Пътна полиция СДВР е постъпило съпроводително писмо, с което предоставя заявление от К. К. Г., адресирано до Директор на СДВР с вх№53000-36966 от 16.05.2024г и отговора на

отдел „Пътна полиция“ с рег №433200-106277/11.10.2024г.

След преценка на доказателствата по делото от правна страна, съдът намира следното:

Предмет на обжалване е твърдяното от жалбоподателя незаконосъобразно фактическо бездействие, изразяващо се според същия в „неотрязване вярно, точно и коректно на статуса на процесните ЗППАМ в системата АИС-АНД от органите на СДВР.

По отношение допустимостта на жалбата съдът намира следното: Претенцията по чл.256, ал.1 и ал.2 АПК съдържат елементи, присъщи на осъдителния иск в гражданското производство. Дали обективно е налице бездействие или не са извършени длъжими от административния орган фактически действия, административният съд следва да установи в хода на производството и да се произнесе с решение по предмета на спора, подобно на гражданския съд, който се произнася по осъдителни искове. Ако административният орган не дължи изпълнението на определено задължение или извършването на определени фактически действия, съдът не прекратява производството по делото, а отхвърля искането като неоснователно.

Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес от оспорване на бездействието, тъй като именно в неговата правна сфера настъпват последиците от незаличаването на процесните издадени срещу него ЗППАМ от системата АИС-АНД. Не се спори по делото и че жалбоподателят е отправил заявление за заличаването им в АИС-АНД – позиция №3 ЗППАМ №21-4332-002542/05.04.2021г и позиция №4 ЗППАМ №21-4332-003829/09.06.2021 на 15.05.2024 г. до СДВР, по което до момента на депозиране на жалбата пред АССГ не е извършил длъжимите се фактически действия и не е изпратен отговор до К. Г..

Защитата срещу неоснователни бездействия е уредена в разпоредбата на чл. 256 АПК. Съгласно ал. 1 на този текст бездействието на административния орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт може да се оспори безсрочно, като се прилагат съответно разпоредбите за оспорване на ИАА.

В настоящия случай е оспорено бездействието на началник на отдел Пътна полиция СДВР за заличаване на процесните ЗППАМ от системата АИС-АНД, което се явява фактическо бездействие по смисъла на чл. 256, ал. 1 АПК, тъй като задължението за това действие произтича от нормативен акт - чл. 30, вр. чл. 27 от Наредба № I-157 от 1.10.2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина. Доколкото оспорването на бездействие в тази хипотеза не е обвързано със срок и е направено от надлежна страна, то същото е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, настоящият съдебен състав счита, че оспорването е и основателно.

За да е налице бездействие, в нормативния акт трябва да е предвидено правомощие на административния орган да извърши нещо, и то да му е вменено в неговите правомощия, задължения и компетентност. Това бездействие настъпва само в

случаите, когато при настъпването на юридическия факт, предвиден в правната норма, административният орган вместо да изпълни правомощието си, бездейства. Настоящият случай е именно такъв, касае се за липса на фактически действия, които се изразяват в изпълнение на нормативно предписано поведение за действие.

В настоящия случай срещу жалбоподателя са издадени процесните ЗППАМ № 21-4332-002542/05.04.2021 г. и ЗППАМ № 1406 / 09.06.2021 г. И двете ЗППАМ са били предмет на съдебно обжалване в производство по реда на чл. 145-178 АПК, решението по което е окончателно. По делото са изискани и приложени Решение № 6048/25.10.2021 г. по дело № 5873/2021 г. АССГ, трето отделение 55 състав, с което е отменена ЗППАМ № 1406 / 09.06.2021 г. и Решение № 3164/ 10.05.2022 г. по дело № 949/2022 г. АССГ, трето отделение 7 състав, с което е отменена ЗППАМ № 21-4332-002542/05.04.2021 г. И двата акта са окончателни, като актовете не подлежат на преразглеждане и въпросът за тяхната законосъобразност не подлежи на пререшаване.

Защитата срещу неоснователните бездействия от страна на административен орган, уредена в хипотезата на ал. 1 на чл.256 АПК касае случаите на бездействие на административния орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт, което бездействие може да бъде оспорено безсрочно.

В случая е безспорно установена отмяната на процесните ПАМ с влезли в сила съдебни решения, което не е отразено в справка за водача /л.17-19/, в който смисъл се поддържат неверни данни в АИС-АНД. Съгласно чл. 30, ал. 1 от Наредба № I-157 от 1 октомври 2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина, Информация за съставените актове за установяване на административни нарушения, фишове, наказателни постановления, издадени заповеди за прилагане на принудителни административни мерки, решения, присъди, както и вида и размера на наложените наказания и броя на отнетите контролни точки се съхранява в АИС АНД. Съгласно чл. 18б, ал. 1, т. 9 Наредба № I-45/2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, отнемането на част втора на свидетелството за регистрация и табелите с регистрационен номер в случаите по глава шеста от ЗДвП се отразява в АИС – КАТ, като възстановяването на прекратената регистрация също се отразява в системата.

От гореизложеното се налага изводът, че бездействието на административния орган по отразяването на отмяната на ПАМ е незаконосъобразно и неоснователно.

След образуване на делото с Определение №22691 от 07.11.2024г съдът е задължил Началник на отдел Пътна полиция при СДВР да представи административната преписка в цялост, като в изпълнение на указанията на съда по делото постъпва отговор от ОПП СДВР, адресиран до К. Г. с рег№433200-106277/11.10.2024г. Отговорът представлява идентично по съдържание и мотиви изложение, в което се преповтарят аргументите по първоначално депозираното по делото становище с техен

вх.№513р-97915/ 27.09.2024г /л.22/. В същите липсват правни аргументи, а единствено се посочва, че относно ЗППАМ №21-4332-002544/05.04.2021г за временно спиране от движение на МПС до отстраняване на неизправността му в информационните системи на ОПП СДВР статусът ѝ е правилен, тъй като Г. на 14.04.2021г е отстранил неизправността, МПС е пуснато в движение и ЗППАМ е с отпаднало основание считано от 14.04.2021г, Относно ЗППАМ №1406/21-4332-003829/09.06.2021г същата е обжалвана и към 02.10.2024г статусът ѝ в АИС АНД е потвърдена на първа съдебна инстанция, тъй като последното постъпило Определение от АССГ №5968/11.08.2021г на АССГ по дело №5873/2021г е че оставя без разглеждане жалбата на Г. и няма постановено решение по същество.

По отношение позиция №3 ЗППАМ №21-4332-002542/05.04.2021г в справката картон водача е записано, че същата е с отпаднало основание, тъй като неизправността била отстранена. По делото е безспорно установено, че същата ЗППАМ е отменена като незаконосъобразна от АССГ с Решение №3164/10.05.2022г., постановено по адм.д.№949/2022г. Предвид горното същата не е предизвикала целените с нея правни последици с обратна сила от датата на издаването ѝ. Ирелевантно е дали твърдяната неизправност е била отстранена или не, като е следвало да се извърши коректно отразяване в справката/картон на водача като „отменена“. По отношение позиция №4 ЗППАМ №1406/21-4332-003829/09.06.2021г е служебно известно на съда, че същата е отменена като незаконосъобразна от АССГ по адм.д.№5873/2021г с Решение №6048/21.10.2021г. В становището се твърди, че крайния съдебен акт е Определение №5968/11.08.2021г, с което е оставена без разглеждане жалбата на Г. и няма получено в деловодството на ОПП СДВР Решение по това дело. Цитираното от ответник Определение не е крайния съдебен акт по делото, същото е постановено в производство по реда на чл.248 ГПК вр. чл.144 АПК и с него е оставено без уважение искането на жалбоподател да бъде изменено решение №6048/25.10.2021г по адм.д.№5873/2021г по описа на АССГ в частта на съдебните разноси. Следователно по същество АССГ се е произнесъл с Решение №6048/25.10.2021г, като е отменил ЗППАМ№1406 от 09.06.2021г., което надлежно връчено на ОПП СДВР на 01.11.2021г, видно от служебно известна на съда информация в справка от деловодната система на АССГ. И тук важи изложеното по-горе, че тази ЗППАМ не е предизвикала целените с нея правни последици с обратна сила от датата на издаването и и ответник е следвало да извърши коректно отразяване в справката/картон на водача като „отменена“.

Съобразно чл.177, ал.1 АПК вр. чл.144 АПК вр. чл.297 ГПК, предвид влезлите в законна сила Решение №3164/10.05.2022г, постановено по адм.д.№949/2022г по описа на АССГ и Решение №6048/25.10.2021г, постановено по адм.д.№5873/2021г по описа на АССГ с оглед действието на силата на присъдено нещо /т.10 от Постановление №2 от 29.09.1977г по гр.д.№1/1997г на Пленума на ВС и т.5 от ТР №7/2014 от 31.07.2017г по т.д.№7/2014г на ОСГТК на ВКС те са задължителни за всички, включително и за административния орган. Влезлите в сила решение на административния съд имат правното действие, визирано в чл.177, ал.1 АПК – за страните по делото и тъй като оспореният административен акт е отменен, съдебните решения имат действие по отношение на всички. С оглед влезлите в сила решения на АССГ съдът приема, че със сила на присъдено нещо се отрича, е при обстоятелствата, описани в ЗППАМ са били

налице материалните предпоставки за издаването ѝ. Ето защо бездействието на АО, изразяващо се в неотразяване на процесните ЗППАМ в АИС-АНД като отменени е в противоречие с разпоредбите на чл.30, ал.1 вр. чл.27, ал.1, т.5 от наредба №I-157/01.10.2002г.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав счита, че жалбата е основателна и като такава следва да бъде уважена и на основание чл. 256, ал. 3 от АПК следва да осъди ответника да изпълни процесните действия.

На основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 1010 лв., изразяващи се в държавна такса в размер на 10 лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лв., съгласно представените по делото списък на разноските и договор за правна помощ.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА ответника началник на отдел „Пътна полиция“ СДВР, на основание чл. 256, ал. 3 от АПК, по жалба на К. К. Г., ЕГН: [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], вх. А, ет. 3, ап. 14, да изпълни пряко произтичащите от чл. 30, ал. 1 от Наредба № I-157 от 1 октомври 2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина, както и от чл. 18б, ал. 1, т. 9 и чл. 21, ал. 4, т. 1 от Наредба № I-45/2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, задължения по коректно отразяване на статуса на №3-ЗППАМ №21-4332-002542/05.04.2021г и №4-ЗППАМ №21-4332-003829/09.06.2021г в АИС-КАТ.

ОПРЕДЕЛЯ 14 (четирнадесет дневен) срок за изпълнение на дължимото действие по отразяване на статуса на №3-ЗППАМ №21-4332-002542/05.04.2021г и №4-ЗППАМ №21-4332-003829/09.06.2021г в АИС-КАТ, считано от влизане в сила на съдебното решение.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ да заплати на К. К. Г., ЕГН: [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], вх. А, ет. 3, ап. 14, на осн. чл. 143, ал. 1 от АПК, сумата от 1010 лв. разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четирнадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.

СЪДИЯ:

